

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2012. június 28.*

„Fellebbezés — Az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférés — 1049/2001/EK rendelet — A vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzésére irányuló eljárással összefüggő dokumentumok — 4064/89/EGK rendelet és 139/2004/EK rendelet — Hozzáférés megtagadása — A vizsgálatok céljának, a kereskedelmi érdekeknek, a jogi tanácsadásnak és az intézmények döntéshozatali eljárásának védelmével kapcsolatos kivételek — Az érintett intézménynek a hozzáférés iránti kérelemben szereplő dokumentumok tartalma konkrét és egyenkénti vizsgálatának elvégzésére irányuló kötelezettsége”

A C-404/10. P. sz. ügyben,

az **Európai Bizottság** (képviselik: B. Smulders, O. Beynet és P. Costa de Oliveira, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2010. augusztus 10-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

támogatják:

a **Cseh Köztársaság** (képviselik: M. Smolek és D. Hadroušek, meghatalmazotti minőségben),

a **Francia Köztársaság** (képviselik: J. Gstalter, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozók a fellebbezési eljárásban,

a többi fél az eljárásban:

az **Éditions Odile Jacob SAS** (székhelye: Párizs [Franciaország], képviselik: O. Fréget és L. Eskenazi ügyvédek)

felperes az elsőfokú eljárásban,

támogatják:

a **Dán Királyság** (képviselik: S. Juul Jørgensen és C. Vang, meghatalmazotti minőségben),

a **Svéd Királyság** (képviselik: K. Petkovska, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozók a fellebbezési eljárásban,

* Az eljárás nyelve: francia.

a **Lagardère SCA** (székhelye: Párizs, képviselik: A. Winckler, F. de Bure és J.-B. Pinçon ügyvédek)

beavatkozó az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: K. Lenaerts tanácselnök, J. Malenovský, R. Silva de Lapuerta, Juhász E. (előadó) és G. Arestis bírák,

főtanácsnok: J. Mazák,

hivatalvezető: R. Şereş tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2011. december 8-i tárgyalásra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésével az Európai Bizottság az Európai Unió Törvényszéke által a T-237/05. sz., Éditions Jacob kontra Bizottság ügyben 2010. június 9-én hozott ítélet (EBHT 2010., II-2245. o.; a továbbiakban: megtámadott ítélet) azon részében történő hatályon kívül helyezését kéri, amelyben a Törvényszék részlegesen megsemmisítette az Éditions Odile Jacob SAS-nek (a továbbiakban: Odile Jacob) a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzésére irányuló, COMP/M.2978 – Lagardère/Natexis/VUP eljárással kapcsolatos dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmét elutasító, 2005. április 7-i D (2005) 3286. sz. bizottsági határozatot (a továbbiakban: vitatott határozat).
- 2 Csatlakozó fellebbezésével az Odile Jacob a megtámadott ítélet abban a részében történő hatályon kívül helyezését kéri, amelyben az elutasította a vitatott határozat annyiban történő megsemmisítése iránti kérelmét, amennyiben e határozat megtagadja a Bizottság Jogi Szolgálatának a megtámadott ítélet 1. pontja g) alpontjában szereplő véleményéhez való teljes körű hozzáférést.
- 3 A jelen ügy a C-551/10. P. sz. ügyével, valamint a C-553/10. P. és C-554/10. P. sz. egyesített ügyekével azonos kontextusba illeszkedik, amelyek a Vivendi Universal Publishing SA (a továbbiakban: VUP) Európában fennálló kiadói eszközeinek megszerzését célzó összefonódás ellenőrzésére irányuló eljárásra vonatkoznak.

Jogi háttér

- 4 Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) „Kivételek” címet viselő 4. cikke a következőképpen rendelkezik:

„[...]

(2) Az intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a közzététel [helyesen: hozzáférhetővé tétel] hátrányosan befolyásolná [helyesen: sértené] a következők védelmét:

– természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekei, beleértve a szellemi tulajdont is,

- bírósági eljárások és jogi tanácsadás,
- ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok célja,

kivéve ha a közzétételhez [helyesen: hozzáférhetővé tételhez] nyomós közérdek fűződik.

(3) Az intézmény által belső használatra összeállított vagy az intézmény által kapott, olyan ügyre vonatkozó dokumentumhoz való hozzáférést, amellyel kapcsolatosan az intézmény még nem hozott határozatot, meg kell tagadni, ha a dokumentum közzététele [helyesen: hozzáférhetővé tétele] az intézmény döntéshozatali eljárását súlyosan veszélyeztetné [helyesen: sértené], kivéve ha a közzétételhez [helyesen: hozzáférhetővé tételhez] nyomós közérdek fűződik.

Az érintett intézményen belüli tárgyalások és előzetes egyeztetések részét képező, belső használatra korlátozott, állásfoglalásokat tartalmazó dokumentumokhoz való hozzáférést meg kell tagadni a döntés meghozatalát követően is, amennyiben a dokumentum közzététele [helyesen: hozzáférhetővé tétele] az intézmény döntéshozatali eljárását súlyosan veszélyeztetné [helyesen: sértené], kivéve ha a közzétételhez [helyesen: hozzáférhetővé tételhez] nyomós közérdek fűződik.

(4) A harmadik személyek dokumentumait illetően az intézmény köteles a harmadik személlyel egyeztetni annak megállapítása érdekében, hogy az (1) vagy a (2) bekezdésben felsorolt valamely kivétel alkalmazható-e, kivéve ha egyértelmű, hogy a dokumentum közzétehető [helyesen: hozzáférhetővé tehető], illetve nem tehető közzé [helyesen: nem tehető hozzáférhetővé].

[...]

(6) Ha a kivételek bármelyike a kért dokumentumnak csak részeit érinti, a dokumentum fennmaradó részei közzétehetőek [helyesen: hozzáférhetővé tehető].

(7) Az (1)–(3) bekezdésben megállapított kivételek csak azon időtartam alatt érvényesek, amely alatt a védelem a dokumentum tartalma alapján indokolt. A kivételek maximum 30 éves időtartamra alkalmazhatók. A magánszférára [helyesen: magánéletre] vagy a kereskedelmi érdekekre vonatkozó kivételek hatálya alá eső dokumentumok és a minősített dokumentumok esetében a kivételek szükség esetén ezen időtartam elteltét követően is alkalmazhatók.”

- 5 A vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 1989. december 21-i 4064/89/EGK tanácsi rendelet (HL L 395., 13. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 31. o.; helyesbítés: magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 4. kötet, 137. o.) „Szakmai titoktartás” címet viselő 17. cikke értelmében:

„(1) A 11., 12., 13. és 18. cikk alkalmazása során szerzett információk csak a kérelem, vizsgálat vagy meghallgatás céljaira használhatók fel.

(2) A 4. cikk (3) bekezdése, a 18. cikk és a 20. cikk sérelme nélkül a Bizottság és a tagállamok illetékes hatóságai, ezek tisztviselői és más alkalmazottai nem szolgáltatathatják ki azokat a szakmai titoktartási kötelezettséggel járó információkat, amelyekhez e rendelet alkalmazása során jutottak.

[...]”

- 6 Az említett rendelet 18. cikkének (3) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A Bizottság határozatát kizárólag azon kifogásokra alapozza, amelyekkel kapcsolatban a felek meg tudták tenni észrevételeiket. Az eljárás során a védelemhez való jogot maradéktalanul tiszteletben kell tartani. Az ügy irataiba a vállalkozások üzleti titkaik védelméhez fűződő jogos érdekei figyelembevételével legalább a közvetlenül érintett feleknek betekintést kell biztosítani.”

- 7 A 4064/89/EGK tanácsi rendeletben előírt bejelentésekről, határidőkről és meghallgatásokról szóló, 1998. március 1-jei 447/98/EK bizottsági rendelet (HL L 61., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 284. o.) 13. cikkének (3) bekezdése szerint:

„A kifogások bejelentő felekkel történő közlése után, a Bizottság kérelemre betekintést biztosít az ügy irataiba, hogy lehetővé tegye számukra a védelemhez való jogaik gyakorlását.

A Bizottság kérelemre azon más érintett felek részére, akiket értesített a kifogásokról, olyan mértékben biztosít betekintést az ügy irataiba, amilyen mértékben észrevételeik elkészítéséhez ez szükséges.”

- 8 A 447/98 rendelet 17. cikkének (1) bekezdése a következőt írja elő:

„Az adatokat, beleértve a dokumentumokat is, nem szabad mások tudomására hozni vagy mások számára hozzáférhetővé tenni, amennyiben azok bármely személy vagy vállalkozás üzleti titkait tartalmazzák, ideértve a bejelentő feleket, az egyéb érintett feleket, illetve a harmadik feleket is, vagy olyan más bizalmas adatot tartalmazzak, amelynek nyilvánosságra hozatalát a Bizottság az eljárás lefolytatásához nem tartja szükségesnek, vagy amennyiben a hatóságok belső dokumentumairól van szó.”

- 9 A vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendelet (HL L 24., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet 3. kötet, 40. o.) „Szakmai titoktartás” címet viselő 17. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az e rendelet alkalmazása során szerzett információk csak az adott kérelem, vizsgálat vagy meghallgatás céljaira használhatók fel.

(2) A 4. cikk (3) bekezdése, a 18. cikk és a 20. cikk sérelme nélkül, a Bizottság és a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai, ezek tisztviselői és egyéb alkalmazottai, e hatóságok felügyelete alatt dolgozó más személyek, valamint a tagállamok más hatóságainak tisztviselői és köztisztviselői nem hozzák nyilvánosságra azokat az információkat, amelyekhez e rendelet alkalmazása során jutottak, ha azokat [helyesen: azokat jellegüknél fogva] szakmai titoktartási kötelezettség védi.”

A jogvita előzményei

- 10 Az Odile Jacob által bizonyos dokumentumokhoz való hozzáférés iránt benyújtott kérelmeket a megtámadott ítélet a következőképpen taglalja:

„1. A[z Odile Jacob ...] 2005. január 27-i levelében az [...] 1049/2001 rendelet [...] alapján a Bizottságtól hozzáférést kért az összefonódást a közös piaccal és az EGT-Megállapodással összeegyeztethetőnek nyilvánító, 2004. január 7-i 2004/422/EK bizottsági határozat (COMP/M.2978 – Lagardère/Natexis/VUP ügy) (HL L 125., 54. o.; a továbbiakban: összeegyeztethetőségről szóló határozat) elfogadásához vezető igazgatási eljárás (a továbbiakban: szóban forgó eljárás) több dokumentumához abból a célból, hogy azokat felhasználhassa az Elsőfokú Bíróság előtt folyamatban lévő, és az összeegyeztethetőségről szóló határozat megsemmisítésére irányuló T-279/04. sz., Éditions Odile Jacob kontra Bizottság ügyben benyújtott keresetének alátámasztásához. Az érintett dokumentumok a következők:

a) a 2003. június 5-i bizottsági határozat, amelyben a Bizottság úgy határoz, hogy a szóban forgó eljárásban részletes vizsgálatot indít a [...] 4064/89 [...] rendelet [...] 6. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján;

b) az egyrészről a Natexis Banques populaires SA, másrészről a Segex Sarl és az Ecrinvest 4 SA által aláírt átruházási szerződés teljes terjedelmű változata;

- c) a Bizottság és a Natexis Banques populaires között a 2002 szeptemberétől az összefonódásra vonatkozóan 2003. április 14-én tett bejelentésig tartó időszak során folytatott teljes levelezés;
 - d) a Bizottság és a Lagardère SCA [a továbbiakban: Lagardère] között a 2002 szeptemberétől az említett bejelentésig tartó időszak során folytatott teljes levelezés;
 - e) a szerződés, amelynek értelmében 2002. december 20-án a Vivendi Universal SA-nak a [VUP-ben] fennálló részesedései és eszközei [helyesen: a [VUP]-nek a Vivendi Universal SA-ban fennálló részesedései és vagyoni jogai] átszálltak a Natexis Banques populaires tulajdonába;
 - f) a VUP-nak a Vivendi Universaltól való megszerzésére vonatkozóan a Lagardère által kiadott, 2002. október 22-i szándéknyilatkozat;
 - g) a Bizottság valamennyi olyan belső feljegyzése, amely kizárólag vagy részben a 4064/89 rendelet 3. cikke (5) bekezdése a) pontjának a VUP eszközeinek a Natexis SA/Investima 10 SAS általi megszerzésére való alkalmazására vonatkozik, beleértve a Bizottság Versenypolitikai Főigazgatósága és a Bizottság Jogi Szolgálatának között továbbított belső feljegyzéseket is;
 - h) a Bizottság és a Natexis közötti, kizárólag vagy részben a 4064/89 rendelet 3. cikke (5) bekezdése a) pontjának a VUP eszközeinek a Natexis SA/Investima 10 általi megszerzésére való alkalmazására vonatkozó teljes levelezés.
2. A[z Odile Jacob] a 2005. január 27-i levelében a Bizottsághoz kérelmet nyújtott be egy sor újabb dokumentumhoz való hozzáférés iránt abból a célból, hogy azokat felhasználhassa az Elsőfokú Bíróság előtt folyamatban lévő, és az összeegyeztethetőségről szóló határozat értelmében a Lagardère által átruházott eszközök átvevőjeként a Wendel Investissement SA jóváhagyásáról szóló, 2004. július 30-i bizottsági határozat (a továbbiakban: jóváhagyásról szóló határozat) megsemmisítésére irányuló, T-452/04. sz., Éditions Odile Jacob kontra Bizottság ügyben benyújtott keresetének alátámasztásához. Az érintett dokumentumok a következők:
- a) az összefonódásnak az összeegyeztethetőségről szóló határozat általi engedélyezésekor a Lagardère által vállalt kötelezettségek teljesítésének biztosításáért felelős megbízott jóváhagyásáról szóló bizottsági határozat;
 - b) a Lagardère által a Salustro Reydel Management SA-nak adott, az összefonódásnak az összeegyeztethetőségről szóló határozat általi engedélyezésekor a Lagardère által vállalt kötelezettségek teljesítésének biztosítására vonatkozó megbízás;
 - c) a megbízástervezetet érintően a Bizottság által a későbbiekben kért módosítások, valamint a Lagardère erre vonatkozó válaszai;
 - d) a Lagardère által a külön eszközközkezelőnek (Hold Separate Manager), azaz az összeegyeztethetőségről szóló határozat értelmében az eszközök kezeléséért felelős személynek adott megbízás;
 - e) az említett kezelő bizottsági jóváhagyásáról szóló határozat;
 - f) a Lagardère és a Wendel Investissement által 2004. május 28-án aláírt, az átruházott eszközök átvételére vonatkozó megállapodástervezet;
 - g) a Lagardère által a Bizottságnak 2004. július 4-én küldött levél, melyben az említett társaság arra kéri a Bizottságot, hogy hagyja jóvá az átruházott eszközök átvevőjeként a Wendel Investissement-t;

- h) a Bizottságnak a 4064/89 rendelet 11. cikke alapján a Lagardère-hez intézett információkérése, amely a Bizottság számára lehetővé teszi annak értékelését, hogy a Wendel Investissement társaság jóváhagyásának a feltételei fennálltak-e;
- i) a Lagardère-nek az említett információkérésre adott, 2004. június 21-i válasza;
- j) a megbízott által készített, a Wendel Investissement-nak az átruházott eszközök átvevőjeként való kijelölését a jóváhagyási szempontok alapján értékelő jelentés, melyet a megbízott 2004. július 5-én terjesztett a Bizottság elé.
3. 2005. február 15-i, faxon küldött levelében a Versenypolitikai Főigazgatóság főigazgatója megküldte a[z Odile Jacobnak] a Bizottság 2004. február 5-i, a megbízott és a külön eszközkezelő kijelölését jóváhagyó levelét [a fenti 2. pont a) és e) alpontjában megjelölt dokumentumok], és arról tájékoztatta a felperest, hogy nem kaphatja meg a többi dokumentumot, mert azokra az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első, második és harmadik francia bekezdésében, és 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésében megállapított kivételek vonatkoznak, és hozzáférhetővé tételükhöz nem fűződik nyomós közérdek.
4. A[z Odile Jacob] 2005. február 18-i levelében megerősítő kérelmet (a továbbiakban: hozzáférés iránti kérelem) nyújtott be azon dokumentumokat érintően, melyek tekintetében a hozzáférést a Bizottság megtagadta.
5. A Bizottság főtítkára 2005. március 14-én tájékoztatta a[z Odile Jacobot], hogy a kérelmére adott válasz határidejét a Bizottság az 1049/2001 rendelet 8. cikkének (2) bekezdése alapján a hozzáférés iránti kérelem bonyolultságára és a kérelmezett dokumentumok nagy számára tekintettel 2005. április 7-ig meghosszabbítja.”
- 11 A Bizottság a vitatott határozatában megerősítette az érintett dokumentumokhoz való hozzáférés 2005. február 15-i megtagadását.
- 12 A Bizottság ebben a határozatban először is a hozzáférés iránti kérelem által érintett dokumentumokat azonosította, és azokról részletes listát mellékel, kivéve a megtámadott ítélet 1. pontjának d) alpontjában említett dokumentumokat amiatt, hogy a Bizottság és a Lagardère közötti levelezés mintegy húsz iratgyűjtőt érint, és a részletes lista elkészítése aránytalan adminisztratív terhet jelentett volna. A Bizottság ezenfelül közölte, hogy az említett ítélet 1. pontjának f) alpontjában megnevezett dokumentummal nem rendelkezik, és megjegyezte, hogy az említett 1. pont c) alpontjában megjelölt dokumentumok magukban foglalják az említett 1. pont h) alpontjában említett dokumentumokat.
- 13 Ezt követően a Bizottság az említett határozatban a „Vizsgálatok céljának védelme” cím alatt közölte, hogy „az összes említett dokumentum a Bizottság által végzett vizsgálat céljának védelmére vonatkozó, a hozzáféréshez való jog alóli kivétel (az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése) hatálya alá tartozik”.
- 14 A Bizottság a vitatott határozattal az említett kivétel alapján megtagadta az összes kérelmezett dokumentumhoz való hozzáférést, mivel azokat a Bizottság szervezeti egységeinek részére vállalkozások közötti összefonódás ellenőrzésére irányuló eljárás keretében küldték meg, illetve azokat e szervezeti egységek ilyen eljárás keretében készítették. A Bizottság úgy vélte, hogy amennyiben az Elsőfokú Bíróság az összeegyeztethetőségről szóló határozatot megsemmisíti, akkor új határozatot kell elfogadnia, és így a vizsgálatot újból meg kell indítania. Szerinte a vizsgálat célját veszélyeztetné, ha a szóban forgó eljárás keretében készített, illetve átvett iratokat az eljárás e szakaszában nyilvánosságra hoznák. A Bizottság általánosabb értelemben úgy tekintette, hogy a vállalkozások közötti összefonódás ellenőrzésére irányuló eljárás keretében közölt információk hozzáférhetővé tétele megszüntetné a Bizottság és az érintett felek között fennálló, bizalomteljes és együttműködést ösztönző légkört, amely nélkülözhetetlen a Bizottság számára szükséges információk beszerzéséhez.

- 15 Ezen túlmenően a Bizottság a vitatott határozatban kifejezetten megállapította, hogy a hozzáférés e megtagadása azért igazolható, mert „a vizsgálatok céljának védelmével kapcsolatos kivétel a kérelem tárgyát képező minden egyes dokumentumra vonatkozik”.
- 16 A Bizottság a megtámadott ítélet 1. pontjának b)–e) és h) alpontjában, valamint 2. pontjának b), c) (részben), d), f), g), i) és j) alpontjában említett dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadásának igazolásaként ebben a határozatban az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében foglalt, a kereskedelmi érdekek védelmére vonatkozó kivételre is hivatkozott annyiban, amennyiben e dokumentumok az érintett vállalkozások kereskedelmi stratégiái szempontjából érzékeny információkat tartalmaznak, amelyeket e vállalkozások a Bizottságnak kizárólag a tervezett összefonódás ellenőrzése céljából továbbítottak. A Bizottság úgy vélte, hogy az 1. pont a) alpontjában és a 2. pont c) alpontjában (a Bizottság által a Lagardère-nek küldött levelet érintően), valamint h) alpontjában említett dokumentumok, melyeket kivétel nélkül a Bizottság készített, szintén tartalmaznak az érintett vállalkozásokra vonatkozó, kereskedelmi szempontból érzékeny információkat.
- 17 A Bizottság továbbá a megtámadott ítélet 1. pontjának g) alpontjában említett három belső feljegyzés közül kettő esetében a hozzáférés megtagadásának az igazolásaképpen az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésében foglalt, az intézmény döntéshozatali eljárásának védelmére vonatkozó kivételre hivatkozott a vitatott határozatban. Az egyik ilyen belső feljegyzés az, amelyben a Versenypolitikai Főigazgatóság véleményt kér a Jogi Szolgálattól; a másik az, amelyben összefoglalják a versenypolitikai biztos számára az ügy állását.
- 18 E tekintetben a Bizottság ebben a határozatban megállapította, hogy „[a]zon túlmenően, hogy e dokumentumok hozzáférhetővé tétele sértené a vizsgálat célját, [...] maga a döntéshozatali eljárás tekintetében is súlyos sérelmet okozna, ha a Bizottság szervezeti egységeinek a jelen ügyre vonatkozó belső mérlegelését nyilvánosságra hoznák”. Ily módon a Bizottság állítása szerint a szervezeti egységeinek ahhoz, hogy a Bizottságot a döntéshozatalhoz tájékoztatással lássák el, lehetőséggel kell rendelkezniük arra, hogy szabadon, mindenfajta külső nyomás nélkül kifejezhessék álláspontjukat.
- 19 A Bizottság a megtámadott ítélet 1. pontjának g) alpontjában említett dokumentumok egyike esetében a hozzáférés megtagadásának igazolásaképpen az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének második francia bekezdésében foglalt, a jogi tanácsadás védelmére vonatkozó kivételre hivatkozott az említett határozatban. Hangsúlyozta annak alapvető fontosságát, hogy a jogi tanácsadás őszinte, objektív és független módon történhessen. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy ha a Jogi Szolgálatnak számolnia kellene a jogi álláspontjának a későbbi nyilvánosságra hozatalával, azt nem fejezné ki teljes mértékben független módon.
- 20 A harmadik személyektől származó dokumentumok tekintetében a Bizottság a vitatott határozatban úgy tekintette, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (4) bekezdése értelmében nem kellett egyeztetnie e harmadik személyekkel, mivel úgy vélte, hogy a fent hivatkozott kivételek egyike alkalmazandó, és ezért egyértelmű volt, hogy az érintett dokumentumok nem tehetők hozzáférhetővé.
- 21 A Bizottság e határozatban azt állította, hogy megvizsgálta annak lehetőségét, hogy az Odile Jacob az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (6) bekezdése alapján az érintett dokumentumokhoz részleges hozzáférést kapjon, de e lehetőséget elvetette a kérelmezett dokumentumok nagy száma miatt, valamint arra tekintettel, hogy a dokumentumok tartalma szinte teljes mértékben az előzőekben említett kivételek hatálya alá tartozott. Az említett dokumentumok hozzáférhetővé tehető részeinek azonosítása aránytalan adminisztratív terhet jelentett volna az azon töredékes dokumentumrészekhez való hozzáféréshez fűződő közérdekhez képest, amelyeket az azonosítás eredményezett volna.
- 22 A Bizottság az említett határozatban ezenfelül megállapította, hogy semmilyen nyomós közérdek nem igazolja az érintett dokumentumok hozzáférhetővé tételét, mivel a hozzáférés iránti kérelem az Odile Jacobnak az Elsőfokú Bíróság előtt folyamatban lévő jogvita tekintetében fennálló érdekei védelmének alapult, amely magánjellegű érdek, nem pedig közérdek.

- 23 A Bizottság ugyanezen határozatban felhívta a figyelmet más olyan különleges hozzáférési szabályokra, amelyeket egyrészt a 4064/89 rendelet, másrészt pedig a Bíróság, illetve az Elsőfokú Bíróság Törvényszék eljárási szabályzatának rendelkezései írnak elő, és amelyek lehetővé teszik a fél számára a bírósági eljárás keretében azt, hogy pervezetési intézkedés meghozatalát kérelmezze, amely állhat abban is, hogy a folyamatban lévő ügyre vonatkozó dokumentumok benyújtását kéri.
- 24 Végezetül a Bizottság a vitatott határozatban megállapította, hogy az, hogy a T-249/04. sz. ügyben az ellenkérelmében mellékletként rendelkezésre bocsátotta a 4068/89 rendelet 11. cikkén alapuló információkéréseket, nem jelentheti azt, hogy az ugyanezen rendelkezés alapján a Lagardère-hez intézett, a megtámadott ítélet 2. pontjának h) alpontjában említett információkérést is hozzáférhetővé kell tennie. A Bizottság emlékeztetett arra, hogy a Bíróság és az Elsőfokú Bíróság elé terjesztett beadványokhoz mellékelt iratokat kizárólag az érintett eljárás céljából bocsátják rendelkezésre, és azokat nem szánják nyilvánosságra hozatalra, márpedig a valamely dokumentumnak az 1049/2001 rendelet értelmében történő hozzáférhetővé tétele egyenértékű a dokumentum nyilvánosságra hozatalával.
- 25 A vitatott határozatot követően, 2005. július 5-én az Odile Jacob a T-279/04. sz. ügyben az eljárási szabályzat 64. cikke alapján pervezető intézkedés meghozatala iránti kérelmet terjesztett elő, azt kérve, hogy az Elsőfokú Bíróság kötelezze a Bizottságot arra, hogy nyújtsa be a megtámadott ítélet 1. pontjának a)–h) alpontjában meghatározott dokumentumokat. A Bizottság az e kérelemre benyújtott észrevételéhez mellékelve elküldte az Odile Jacobnak az említett pont a) alpontjában meghatározott dokumentumot, nevezetesen a 2003. június 5-i határozatot, amelyben úgy határozott, hogy a szóban forgó eljárásban részletes vizsgálatot indít a 4064/89 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján.

Az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 26 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2005. június 17-én benyújtott keresetlevéllel az Odile Jacob a vitatott határozat megsemmisítése iránti keresetet terjesztett elő.
- 27 Az Odile Jacob a keresetének alátámasztása végett négy jogalapot terjesztett elő, amelyeket a hozzáférés iránti kérelem által érintett dokumentumok konkrét és egyenkénti vizsgálatának az elmulasztására, az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) és (3) bekezdésében szereplő kivételek alkalmazása tekintetében a Bizottság által elkövetett nyilvánvaló értékelési hibára, a kérelmezett dokumentumokhoz való legalább részleges hozzáférésre vonatkozó jog megsértésére, valamint az arányosság elvének a hivatkozott kivételek és a kérelmezett dokumentumok hozzáférhetővé tételét igazoló nyomós közérdek egymáshoz képest történő mérlegelésének hiányából származó megsértésére alapít.
- 28 A 2009. július 10-i végzésével az Elsőfokú Bíróság az eljárási szabályzata 65. cikke b) pontjának, 66. cikke 1. §-ának és 67. cikke 3. §-a harmadik bekezdésének megfelelően felszólította a Bizottságot, hogy valamennyi kérelmezett dokumentumot nyújtsa be, kivéve a megtámadott ítélet 1. pontjának f) alpontjában, valamint 2. pontjának a) és e) pontjában meghatározott dokumentumokat, utalva arra, hogy e dokumentumokat az előtte folyamatban lévő eljárás keretében nem közli sem az Odile Jacobbal, sem a beavatkozóval. A Bizottság eleget tett ennek a kérésnek, és az Elsőfokú Bíróság rendelkezésére bocsátotta az említett dokumentumokat.
- 29 Azok közül a dokumentumok közül, amelyekhez az Odile Jacob az 1049/2001 rendelet alapján hozzáférést kért, a Bizottság részben vagy egészben több dokumentumot is elküldött neki. Az Elsőfokú Bíróság következőképpen úgy ítélte meg, hogy a vitatott határozat jogszerűségéről nem szükséges határozni abban a részében, amelyben a Bizottság megtagadta a megtámadott ítélet 1. pontjának a)–c) alpontjában, valamint 2. pontjának h) és j) alpontjában említett dokumentumokhoz való hozzáférést. Egyébiránt az Odile Jacob nem vitatta a Bizottság azon állítását, amely szerint az ezen ítélet 1. pontjának f) alpontjában említett dokumentum nincs a birtokában.

- 30 Következésképpen a Törvényszék a jogvita tárgyát a megtámadott ítélet 32. pontjában akként pontosította, hogy az a megtámadott ítélet 1. pontjának d), e), g) és h) alpontjában, valamint 2. pontjának b)–d), f), g) és i) alpontjában említett dokumentumokra (a továbbiakban: a jogvita tárgyát képező dokumentumok) vonatkozik.
- 31 A Törvényszék először a Lagardère által előzetesen előterjesztett egyik érv elfogadhatóságát vizsgálta, amely szerint a hozzáférés iránti kérelmet a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzésére irányuló eljárás különleges kontextusában kellett volna értékelni. A Lagardère úgy vélte, hogy az ilyen összefonódások ellenőrzésére irányuló eljárások keretében az iratbetekintésre a 139/2004/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 2004. április 7-i 802/2004/EK bizottsági rendelet (HL L 133., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 3. kötet, 88. o.) 17. cikkében előírt különleges szabályok vonatkoznak. A Törvényszék ezt az érvet mint elfogadhatatlant elutasította, miután megállapította, hogy a beavatkozási kérelmek csak az egyik fél kérelmeinek támogatására irányulhatnak, ám ezen érvre egyik fél sem hivatkozott.
- 32 Ami a keresetben előterjesztett jogalapok vizsgálatának szerkezetét illeti, a Törvényszék a Bizottság által felhozott azon igazolásként felhozott érvek sorrendjét követte, amelyek szerint a jogvita tárgyát képező valamennyi dokumentumra kiterjed az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében foglalt, a vizsgálatok céljának védelmével kapcsolatos kivétel, és ezenfelül egyes dokumentumokra részben vagy egészben más kivételek is kiterjednek. Ily módon a Törvényszék a megtámadott ítélet 63–97. pontjában az említett vizsgálatok céljának védelmével kapcsolatos kivétel megalapozottságát, majd a 109–129. pontban a kereskedelmi érdekek védelmével kapcsolatos kivételt, a 136–145. pontban a döntéshozatali eljárás védelmével kapcsolatos kivételt, végül pedig a 152–163. pontban a jogi tanácsadás védelmével kapcsolatos kivételt értékelte.
- 33 Mivel a Törvényszék úgy tekintette, hogy az első és a második jogalap szorosan összefügg, azokat együttesen vizsgálta.
- 34 A Törvényszék – miután emlékeztetett az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférés iránti kérelmek konkrét és egyenkénti vizsgálatára irányuló kötelezettséggel kapcsolatos állandó ítélkezési gyakorlatra – hangsúlyozta, hogy az érintett intézménynek meg kell vizsgálnia először is azt, hogy a hozzáférés iránti kérelem tárgyát képező dokumentum az 1049/2001 rendelet 4. cikkében szereplő kivételek valamelyikének a hatálya alá tartozik-e, másodszor azt, hogy a dokumentum hozzáférhetővé tétele konkrétan és ténylegesen sérti-e a védett érdeket, és harmadszor azt, hogy ha ezekre a kérdésekre igennel kell válaszolni, a védelem szükségessége az egész dokumentumra kiterjed-e.
- 35 A Törvényszék e háromlépcsős módszer átvételével először azt vizsgálta, hogy a jogvita tárgyát képező dokumentumok az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében foglalt, az ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok céljának védelmére vonatkozó kivétel hatálya alá tartoznak-e.
- 36 A 2003. április 14. előtt az úgynevezett „bejelentést megelőző” informális eljárás keretében közölt dokumentumok tekintetében a Törvényszék a megtámadott ítélet 67. pontjában úgy ítélte meg, hogy azokat a Bizottság által az összefonódások ellenőrzésének keretében végzett vizsgálathoz tartozónak kell tekinteni, amint azt a „Versenypolitikai” Főigazgatóság főigazgatójának 2005. február 14-i levele is jelzi, amely e dokumentumokat az e vizsgálattal kapcsolatos ügyirathoz tartozókként azonosítja, valamint amint azt a vitatott határozat is jelzi, amely megállapítja, hogy a jogvita tárgyát képező dokumentumok közül valamennyit „[a szóban forgó eljárás] keretében készítették, illetve nyújtották be”. A megtámadott ítélet 67. pontjában az Elsőfokú Bíróság kifejezetten megállapította, hogy „valamennyi kérelmezett dokumentum ténylegesen a vizsgálathoz kapcsolódik”.
- 37 A megtámadott ítélet 70. pontjában a Törvényszék azt vizsgálta, hogy az említett kivétel az időbeli hatálya szempontjából még alkalmazandó volt-e.

- 38 A Törvényszék megállapította, hogy az Odile Jacob a jogvita tárgyát képező dokumentumokat akkor kérte, amikor a szóban forgó vizsgálat nyomán már két bizottsági határozat született, a jelen esetben az összefonódás összeegyeztethetőségéről szóló határozat és az annak jóváhagyásáról szóló határozat. A Törvényszék azonban azt is megállapította, hogy ezek a határozatok még nem voltak jogerősek, tekintettel arra, hogy két kereset alapján eljárások voltak folyamatban az Elsőfokú Bíróság előtt – nevezetesen a T-279/04. sz. ügy és a T-452/04. sz. ügy – a megsemmisítésük iránt.
- 39 A megtámadott ítélet 76. és 77. pontjában a Törvényszék úgy tekintette, hogy annak elismerése, hogy a jogvita tárgyát képező dokumentumokra továbbra is kiterjed az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése szerinti kivétel mindaddig, amíg az érintett vizsgálatot követően elfogadott, összeegyeztethetőségről szóló határozat és jóváhagyásról szóló határozat jogerőre nem emelkedik, az említett dokumentumokhoz való hozzáférést esetleges, jövőbeni, talán távoli eseményhez kötné. A Törvényszék ennél fogva úgy ítélte meg, hogy a jogvita tárgyát képező dokumentumok a vitatott határozat elfogadásakor már nem tartoztak a vizsgálatok céljának védelmére vonatkozó kivétel hatálya alá.
- 40 A Törvényszék a megtámadott ítélet 78. és 82. pontjában hozzáfűzte, hogy még ha az említett dokumentumok a vizsgálatok céljának védelmére vonatkozó kivétel hatálya alá tartozhatnának is, a vitatott határozat túlságosan pontatlan és általános indokolásából – amely „nem alapul a jelen ügy sajátos tényezőin” – semmilyen módon nem következik, hogy a Bizottság a jogvita tárgyát képező dokumentumokat konkrét módon és egyenként vizsgálta. A Törvényszék szerint ugyanez az érvelés a bármely összefonódás-ellenőrzési eljárás keretében rendelkezésre bocsátott valamennyi dokumentumra vonatkozhatna, mivel a vitatott határozat által adott absztrakt és általános indokolás nem hivatkozik a jogvita tárgyát képező dokumentumok tartalmára.
- 41 A Bizottság és a Lagardère között a 2002 szeptemberétől az összefonódás bejelentéséig tartó időszak során folytatott teljes levelezést illetően a Törvényszék – a Bizottság érveit elutasítva – úgy ítélte meg, hogy az 1049/2001 rendelet 2. cikkének (3) bekezdése alapján a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáféréssel kapcsolatos rendelkezések az ezen intézmény birtokában lévő valamennyi dokumentumra vonatkoznak, valamint hogy a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzésével kapcsolatos dokumentumok nem mentesülnek e rendelkezés alól. Ezen az alapon a Törvényszék úgy tekintette, hogy a Bizottság köteles arra, hogy az egyes dokumentumok konkrét és tényleges vizsgálata útján meggyőződjön arról, hogy azok nyilvánvalóan a vizsgálatok céljának védelmére vonatkozó kivétel hatálya alá tartoznak-e. Ily módon a Bizottság a dokumentumok absztrakt vizsgálata révén nem mentesülhet e kötelezettség alól.
- 42 A Bizottságnak a 139/2004 rendelet 17. cikkének (1) bekezdésére alapított érvét illetően – amely rendelkezés szerint „az [említett] rendelet alkalmazása során szerzett információk csak az adott kérelem, vizsgálat vagy meghallgatás céljaira használhatók fel” – a Törvényszék a megtámadott ítélet 89. pontjában megállapította, hogy ez a rendelkezés, amelynek a szövegezése lényegében hasonló a 4068/89 rendelet jelen ügyre alkalmazandó rendelkezéséhez, azt írta elő, hogy a Bizottság hogyan használhatja fel a rendelkezésére bocsátott információkat, nem szabályozta azonban az 1049/2001 rendeletben biztosított, dokumentumokhoz való hozzáférést.
- 43 Az említett pontban a Törvényszék kimondta, hogy ez a rendelkezés „nem értelmezhető úgy, hogy az akadályt képez a dokumentumokhoz való hozzáférés az EK 255. cikk és az 1049/2001 rendelet által biztosított jogának a gyakorlása tekintetében. Ezenfelül e rendeletet [helyesen: rendelkezést] a 139/2004 rendelet 17. cikkének (2) bekezdése alapján kell értelmezni, amely csak akkor zárja ki az információk hozzáférhetővé tételét, »ha azokat [helyesen: azokat jellegüknél fogva] szakmai titoktartási kötelezettség védi«. A bejelentő vállalkozásoknak tehát számítaniuk kellett arra, hogy azokat a beszerzett információkat, amelyek nem tartoznak szakmai titoktartási kötelezettség hatálya alá, hozzáférhetővé teszik”.

- 44 A megtámadott ítélet 90. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy „az ítélkezési gyakorlat szerint, amennyiben a nyilvánosságnak joga van hozzáférni az egyes információkat tartalmazó iratokhoz, ezeket az információkat nem lehet jellegüknél fogva szolgálati titoktartási kötelezettség alá tartozóknak tekinteni (az Elsőfokú Bíróság T-198/03. sz., Bank Austria Creditanstalt kontra Bizottság ügyben 2006. május 30-án hozott ítéletének [EBHT 2006., II-1429. o.] 74. pontja). A szakmai titoktartás tehát nem rendelkezik olyan terjedelemmel, hogy igazolhatná az összefonódás bejelentése keretében továbbított dokumentumokhoz való hozzáférés általános és absztrakt megtagadását. Igaz, hogy sem az EK 287. cikk, sem pedig a 4064/89 rendelet és a 139/2004 rendelet nem sorolja fel kimerítő módon, hogy jellegüknél fogva mely információkra terjed ki a szakmai titoktartás. Az említett rendeletek 17. cikke (2) bekezdésének a megfogalmazásából azonban kitűnik, hogy a szakmai titoktartás nem terjed ki szükségszerűen minden begyűjtött információra. Következésképpen az információ bizalmas jellegének az értékeléséhez szükséges az egyrészt a hozzáférhetővé tétel ellen szóló jogos érdek, másrészt pedig az ahhoz fűződő közérdek egymáshoz képest történő mérlegelése, hogy a közösségi intézmények a nyilvánosság elvének a lehető legnagyobb tiszteletben tartása mellett folytassák tevékenységüket (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság fent hivatkozott Bank Austria Creditanstalt kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének 71. pontját és a T-474/04. sz., Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse kontra Bizottság ügyben 2007. október 12-én hozott ítéletének [EBHT 2007., II-4225. o.] 63–66. pontját”.
- 45 A megtámadott ítélet 91. pontjában a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy „[a] Bizottság tehát a kérelmezett dokumentumoknak az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdése szerint végzett konkrét és egyenkénti vizsgálatával biztosítani tudja az összefonódások területén alkalmazandó rendelkezések hatékony érvényesülését, amely teljes mértékben összhangban áll az 1049/2001 rendelettel. Következésképpen a szakmai titoktartás kötelezettsége, amely az EK 287. cikkből és a 4064/89, valamint a 139/2004 rendelet 17. cikkéből következik, nem mentesíti a Bizottságot azon kötelezettsége alól, hogy minden egyes érintett dokumentumot konkrét módon és egyenként megvizsgáljon, amint azt az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése megköveteli.”
- 46 A Törvényszék – mivel véleménye szerint a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot azzal, hogy azon az alapon tagadta meg a jogvita tárgyát képező dokumentumokhoz való hozzáférést, hogy azok az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében szereplő kivétel hatálya alá tartoznak – úgy tekintette, hogy a vitatott határozat e tekintetben jogellenes.
- 47 A Törvényszék mindazonáltal a megtámadott ítélet 99. pontjában megállapította, hogy a jogvita tárgyát képező valamennyi olyan dokumentumra, amelyre vonatkozóan a Bizottság a hozzáférhetővé tételt a vizsgálatok céljának védelmére vonatkozó kivétel alapján megtagadta, kiterjedhet az 1049/2001 rendeletben szereplő, a hozzáférés joga alóli egyéb kivétel.
- 48 A Törvényszék következőképpen megvizsgálta, hogy ezekre a dokumentumokra kiterjedhetnek-e az említett rendeletben szereplő, a hozzáférés joga alóli – például a kereskedelmi érdekek védelmére, a döntéshozatali eljárás védelmére, vagy a jogi tanácsadás védelmére vonatkozó – kivételek.
- 49 A kereskedelmi érdekek védelmére vonatkozó kivételt illetően a Törvényszék a megtámadott ítélet 113–119. pontjában úgy ítélte meg, hogy a jogvita tárgyát képező dokumentumok – jóllehet már tárgyuknál fogva is tartalmazhatnak az érintett vállalkozások kereskedelmi stratégiáira vonatkozó információkat – jellegüknél fogva nem tekinthetők e kivétel hatálya alá tartozóknak, amennyiben a nyilvánosságnak joga van betekinteni az egyes információkat tartalmazó iratokba. Következésképpen a Törvényszék kimondta, hogy a Bizottság – a hozzáférés megtagadása céljából – köteles arra, hogy a jogvita tárgyát képező egyes dokumentumok tartalmának konkrét és tényleges vizsgálata útján meggyőződjön arról, hogy az valóban az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében szereplő kivétel hatálya alá tartozik.

- 50 A harmadik személyekkel az említett rendelet 4. cikke (4) bekezdésének megfelelően folytatott egyeztetésre vonatkozóan a Törvényszék a megtámadott ítélet 125–127. pontjában megállapította, hogy a dokumentumok harmadik személynek minősülő szerzőivel való egyeztetés elmaradása csak akkor összeegyeztethető az 1049/2001 rendelettel, ha az említett rendeletben szereplő valamelyik kivétel hatálya egyértelműen kiterjed a kérdéses dokumentumokra. Márpedig a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy az előtte folyamatban lévő ügyben a vizsgálat céljára vonatkozó kivétel tekintetében és a kereskedelmi érdekek védelme tekintetében nem ez a helyzet áll fenn.
- 51 A döntéshozatali eljárás védelmére vonatkozó kivételt illetően a Törvényszék a megtámadott ítélet 138–143. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Versenypolitikai Főigazgatóságnak a Bizottság Jogi Szolgálatához intézett, 2002. február 10-i feljegyzése és az ügy állását összefoglaló 2002. november 4-i feljegyzése tárgyalások és előzetes egyeztetések részét képező, belső használatra korlátozott állásfoglalásokat tartalmaztak, ennek megfelelően pedig valóban az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdése második albekezdésének hatálya alá tartoztak. A Törvényszék – mivel véleménye szerint a Bizottság által hivatkozott indokok általános és absztrakt jellegűek voltak – úgy tekintette, hogy a szóban forgó intézmény nem támasztotta alá, hogy a szóban forgó dokumentumokhoz való hozzáférés konkrétan és ténylegesen sértheti a Bizottság döntéshozatali eljárását, és hogy e dokumentumok hozzáférhetővé tétele jelentős hatást gyakorolna e döntéshozatali eljárásra.
- 52 Végül a jogi tanácsadás védelmére vonatkozó kivétellel kapcsolatban a Törvényszék a megtámadott ítélet 154. pontjában megállapította, hogy a Bizottság Jogi Szolgálatának 2002. október 10-i véleménye valóban az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének második francia bekezdésében szereplő kivétel hatálya alá tartozik.
- 53 A megtámadott ítélet 159. és 160. pontja értelmében fennállt annak ésszerűen előrelátható és nem pusztán hipotetikus kockázata, hogy az említett vélemény hozzáférhetővé tételével sérelmet szenved a Bizottság Jogi Szolgálatának jövőbeli munkája – különösen a Törvényszék előtti eljárás során –, valamint hogy a jövőben ugyanezen szolgálat az ilyen véleményeket fenntartásokkal és elővigyázatossággal szerkeszti meg annak érdekében, hogy ne sértse a Bizottságnak az azokon a területeken fennálló döntéshozatali hatáskörét, amelyeken igazgatási feladatokat lát el.
- 54 A Törvényszék ezen túlmenően megállapította, hogy a Bizottság Jogi Szolgálatának véleményeinek hozzáférhetővé tétele kényes helyzetbe sodorhatja ezt az intézményt, jelentősen veszélyeztetheti az említett szolgálat véleménynyilvánítási szabadságát és azon képességét, hogy az uniós bíróság előtt a bírósági eljárás más résztvevőinek jogi képviselőivel azonos helyzetben, eredményesen védekezzen, valamint gyengíthetné a Bizottság végleges álláspontját és ez utóbbi belső döntéshozatali rendjét.
- 55 A Törvényszék tehát elutasította az Odile Jacob azon érvét, mely szerint a Jogi Szolgálat által kiadott, a megtámadott ítélet 1. pontjának g) alpontjában említett véleménynek a hozzáférhetővé tétele nem sértene a jogi tanácsadás védelmét.
- 56 A Törvényszék ezután – a megtámadott ítélet 167–176. pontjában – a jogvita tárgyát képező dokumentumokhoz való legalább részleges hozzáférésre vonatkozó jog megsértésére alapított harmadik jogalapot vizsgálta.
- 57 A Törvényszék szerint az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (6) bekezdése alapján is kötelező a konkrét és egyenkénti vizsgálat elvégzése. Az érintett intézmény e vizsgálat alól csak akkor mentesülhet, ha minden más figyelembe vehető lehetőséget ténylegesen tanulmányozott, és aprólékosan kifejtette, miért jelentenek e más lehetőségek is – nemcsak a konkrét és egyenkénti vizsgálat – ésszerűtlen munkaterhet. Mivel a Bizottság nem így járt el, a Törvényszék úgy tekintette, hogy a vitatott határozatot ezen az alapon is meg kell semmisíteni.

- 58 Végül az arányosság elvének megsértésére alapított negyedik jogalap tekintetében a Törvényszék a megtámadott ítélet 189–196. pontjában azt vizsgálta, hogy fennáll-e olyan nyomós közérdek, amely – az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének utolsó mondatában szereplő rendelkezés szerint – igazolhatja a Bizottság Jogi Szolgálatá szóban forgó véleményének hozzáférhetővé tételét.
- 59 A Törvényszék, miután megvizsgálta az Odile Jacobnak az érdekei valamely bírósági eljárásban történő megvédésével, a francia kiadói piacon fennálló torzulásmentes verseny megőrzésével, valamint a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzésére vonatkozó szabályok megkerülésének kockázatával kapcsolatos különféle érveit, ezen érveket teljes egészében elutasította, mivel úgy ítélte meg, hogy nem állt fenn a szóban forgó jogi vélemény hozzáférhetővé tételét igazoló nyomós közérdek.
- 60 Mindezen megfontolások alapján a Törvényszék – amint az a megtámadott ítélet 197. pontjából kitűnik – megsemmisítette a vitatott határozatot abban a részében, amelyben megtagadta a kérelmezett dokumentumokhoz való részleges vagy teljes körű hozzáférést, az ezen ítélet 1. pontjának g) alpontjában említett jogi vélemény kivételével.

A Bíróság előtti eljárás

- 61 A Bíróság Hivatalához 2010. augusztus 10-én benyújtott beadványában a Bizottság ideiglenes intézkedés iránti kérelmet terjesztett elő a megtámadott ítélet végrehajtásának a Bíróság e fellebbezéssel kapcsolatos határozathozataláig történő felfüggesztése iránt.
- 62 Mivel a Bizottság nem igazolta a súlyos és helyrehozhatatlan kár fennállását, következésképpen pedig a megtámadott ítélet végrehajtásának felfüggesztése iránti kérelem nem felelt meg a sürgősség feltételének, a Bíróság elnöke 2011. január 31-i végzésével elutasította az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet.
- 63 A Bíróság elnöke 2011. február 2-i végzésével engedélyezte a Dán Királyság és a Svéd Királyság számára, hogy az Odile Jacob kérelmének támogatása végett beavatkozzanak az eljárásba, a Cseh Köztársaság számára pedig azt, hogy a Bizottság kérelmének támogatása végett beavatkozzon az eljárásba.
- 64 A Bíróság elnöke 2011. június 29-i végzésével engedélyezte a Francia Köztársaság számára, hogy a Bizottság kérelmének támogatása végett beavatkozzon az eljárásba, valamint hogy az eljárás szóbeli szakaszában ismertesse észrevételeit.

A felek kérelmei

- 65 Fellebbezésével a Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet abban a részében, amelyben részlegesen megsemmisíti a vitatott határozatot;
 - utasítsa el az Odile Jacob által az Elsőfokú Bírósághoz benyújtott megsemmisítés iránti keresetet, és hozzon végleges határozatot a jelen fellebbezés tárgyát képező kérdésekben, és
 - az Odile Jacobot kötelezze a Bizottság részéről az elsőfokú eljárás során, valamint a jelen fellebbezési eljárás során felmerülő költségek viselésére.
- 66 Az Odile Jacob válaszbeadványában és csatlakozó fellebbezésében azt kéri, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a Bizottság fellebbezését, amennyiben az részben elfogadhatatlan, és – mindenesetre – megalapozatlan, valamint

- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet abban a részében, amelyben az elutasította a vitatott határozat annyiban történő megsemmisítése iránti kérelmét, amennyiben e határozat megtagadja a Bizottság Jogi Szolgálatának az említett ítélet 1. pontja g) alpontjában említett véleményéhez való teljes körű hozzáférést.
- 67 A Cseh Köztársaság és a Francia Köztársaság a Bizottság kérelmeit támogatják. A Dán Királyság és a Svéd Királyság az Odile Jacob kérelmeit támogatják.
- 68 A Lagardère azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet abban a részében, amelyben részlegesen megsemmisíti a vitatott határozatot;
 - utasítsa el az Odile Jacob csatlakozó fellebbezését és az utóbbi által az Elsőfokú Bírósághoz benyújtott keresetet, és
 - az Odile Jacobot kötelezze a két eljárással kapcsolatban felmerült valamennyi költség viselésére.

A fellebbezésről

- 69 Fellebbezésében a Bizottság két jogalapra hivatkozik, amelyek közül az első az 1049/2001 rendelet téves értelmezésére alapítja, amennyiben a Törvényszék az e rendelet 4. cikkében szereplő kivételek értelmezése során nem vette figyelembe a 4064/89 rendelet rendelkezéseit.
- 70 A Bizottság az öt részből álló második jogalapot az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) és (3) bekezdésének téves értelmezésére alapítja. Az első rész a hozzáférés iránti kérelem által érintett minden egyes dokumentum konkrét és egyenkénti vizsgálatának elvégzésére irányuló kötelezettségre vonatkozik. A második rész e rendelet 4. cikke (2) bekezdése – vizsgálatok céljának védelmével kapcsolatos kivételre vonatkozó – harmadik francia bekezdésének téves értelmezésével foglalkozik. A harmadik rész az említett rendelet 4. cikke (2) bekezdése – kereskedelmi érdekek védelmével kapcsolatos kivételre vonatkozó – első francia bekezdésének téves értelmezésére irányul. A negyedik rész ugyanezen rendelet 4. cikke (3) bekezdése – döntéshozatali eljárás védelmével összefüggő kivétellel kapcsolatos – második albekezdésének téves értelmezésére vonatkozik. Az ötödik rész az 1049/2001 rendelet 4. cikkének a részleges hozzáféréshez való joggal kapcsolatos (6) bekezdésének téves értelmezésén alapul.
- 71 Fellebbezésének elején a Bizottság – a vitatott határozatra hivatkozva – emlékeztet azokra a kivételekre, amelyek hatálya alá a jogvita tárgyát képező dokumentumok tartoznak, és amelyek a hozzáférés iránti kérelem elutasítását igazolták. E kivételek a következő rendelkezésekben szerepelnek:
- az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének a vizsgálatok céljának védelmére vonatkozó harmadik francia bekezdése, amelyet a jogvita tárgyát képező valamennyi dokumentumra alkalmazni kell;
 - e rendelet 4. cikke (2) bekezdésének a kereskedelmi érdekek védelmére vonatkozó első francia bekezdése, amelyet a megtámadott ítélet 1. pontjának d), e) és h) alpontjában, valamint 2. pontja b), c) (részben), d), f), g) és i) alpontjában említett dokumentumokra kell alkalmazni;
 - az említett rendelet 4. cikke (3) bekezdésének az intézmény döntéshozatali eljárásának védelmére vonatkozó második albekezdése, amelyet a Bizottságnak a megtámadott ítélet 1. pontjának g) alpontjában említett három belső feljegyzése közül kettőre kell alkalmazni;

- ugyanezen rendelet 4. cikke (2) bekezdésének a jogi tanácsadás védelmére vonatkozó második francia bekezdése, amelyet a Bizottság Jogi Szolgálatának a megtámadott ítélet 1. pontjának g) alpontjában említett véleményére kell alkalmazni.

A felek érvei

Az 1049/2001 rendeletnek a 4064/89 rendelet rendelkezései figyelmen kívül hagyásával összefüggő téves értelmezéséről

- 72 A Bizottság szerint a Törvényszék nem értelmezte és alkalmazta koherensen az 1049/2001 rendeletet, ami a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzésére irányuló eljárással kapcsolatos rendelkezésekkel való ellentmondáshoz vezetett, és ami ellentétes az uniós jogalkotó szándékával. Ez a rendelet olyan általános szabályt képez, amely az intézmények birtokában lévő valamennyi dokumentumra vonatkozik. Ily módon az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférés joga alóli kivételeket tágan fogalmazták meg a köz- vagy magánérdekek védelme, valamint e kivételeknek a gyakorlatban előforduló igencsak különféle helyzetekben való alkalmazása céljából. E kivételeket tehát az intézmények valamennyi tevékenységi területén a jogos köz- vagy magánérdekek védelmét biztosító módon kell értelmezni, különösen akkor, ha ezek az érdekek a 4064/89 rendelethez hasonló más uniós rendelkezések alapján kifejezett védelmet élveznek.
- 73 A Bíróságnak – a C-139/07. P. sz., Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben 2010. június 29-én hozott ítéletben (EBHT 2010., I-5885. o.), valamint a C-28/08. P. sz., Bizottság kontra Bavarian Lager ügyben 2010. június 29-én hozott ítéletben (EBHT 2010., I-6055. o.) – már volt alkalma más alkalmazandó jogi aktussal összevetve értelmezni az 1049/2001 rendeletet. Márpedig a megtámadott ítélet több szempontból is ellentmondást eredményezett e normák alkalmazásában.
- 74 A Törvényszék így módon veszélyeztette a 4064/89 rendelet belső egyensúlyát. A vállalkozásokat terhelő információ- és adatszolgáltatási kötelezettségeket, valamint a Bizottság kiterjedt vizsgálati hatásköreit ellensúlyozzák az említett rendeletben, továbbá az annak végrehajtási rendeletét képező 802/2004 rendeletben a megerősített védelemre vonatkozóan előírt rendelkezések. A védelmi garanciák célja, hogy lehetővé tegyék egyrészt a – közérdekre tekintettel – a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzési rendszerének megfelelő működését, másrészt pedig, hogy garantálják az érintett vállalkozások ahhoz fűződő jogos érdekeit, hogy az általuk a Bizottsághoz továbbított adatokat kizárólag a vizsgálat céljaira használják fel, valamint hogy a bizalmas adatokat ne hozzák nyilvánosságra, biztosítva számukra azt, hogy a hatóság ne avatkozhasson be a magántevékenységükbe.
- 75 A Bizottság szerint az EUMSZ 339. cikkben előírt és a 4064/89 rendelet 17. cikkében megismételt szakmai titoktartási kötelezettség célja a vállalkozások üzletei titkai és más kereskedelmi érdekei megsértésének elkerülése, egyúttal pedig a védelemhez való joguk garantálása. Ez az értelmezés a C-67/91. sz., Asociación Española de Banca Privada és társai ügyben 1992. július 16-án hozott ítéleten (EBHT 1992., I-4785. o.), a C-238/99. P., C-244/99. P., C-245/99. P., C-247/99. P., C-250/99. P.–C-252/99. P. és C-254/99. P. sz., Limburgse Vinyl Maatschappij és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2002. október 15-én hozott ítéleten (EBHT 2002., I-8375. o.), valamint a C-450/06. sz. Varec-ügyben 2008. február 14-én hozott ítéleten (EBHT 2008., I-581. o.) alapul.
- 76 A Bizottság hangsúlyozza, hogy a valamely összefonódásban részt vevő vállalkozások által a részére benyújtott információkat a magántevékenységükbe tartozóknak kell tekinteni, ekként pedig azok tekintetében tiszteletben kell tartani a Rómában 1950. november 4-én aláírt, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 8. cikkének rendelkezéseit. A vállalkozások közötti összefonódás területén az iratbetekintési jog – az üzleti titoktartás hatálya alá tartozó iratok kivételével – a 4064/89 rendelet 18. cikkének (3) bekezdése értelmében kizárólag az eljárásban

közvetlenül érintett feleket, valamint – adott esetben – azokat a természetes vagy jogi személyeket illeti meg, akiknek kellő érdekük fűződik ehhez. Az ilyen érdeket nem igazoló kérelmezők iratbetekintés iránti kérelmét pusztán ezen az alapon, további indokolás nélkül elutasítja.

- 77 Ily módon a Törvényszék a megtámadott ítéletben tudatosan nem vette figyelembe a 4064/89 rendeletben és a 802/2004 rendeletben szereplő rendszert.
- 78 Azzal, hogy minden más jogi normával és nemcsak a 4064/89 rendelettel, hanem az Európai Unió Alapjogi Chartájával, valamint az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményrel szemben is elsőbbséget biztosított az 1049/2001 rendeletnek, a Törvényszék megsértette az uniós jogot.
- 79 A Lagardère úgy véli, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 33–38. pontjában tévesen utasította el a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzésének területén előírt, iratbetekintésre vonatkozó szabályok kizárólagos alkalmazására alapított érvet.
- 80 A fellebbezés támogatása végett a Cseh Köztársaság hangsúlyozza, hogy az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférés elve nem abszolút elv, és arra olyan korlátok vonatkoznak, mint az eljárásban részt vevő felek szakmai titkainak vagy üzleti titkainak a tisztelőben tartása. Következésképpen szükségzerű, hogy az adatokat tartalmazó dokumentumokhoz való hozzáférést azon kérelmezők számára tartsák fenn, akik „bizonyos fokig” érintettek, és akik igazolták, hogy ehhez a 4064/89 rendelet szerinti kellő érdekük fűződik. A Cseh Köztársaság azzal érvel, hogy a vállalkozások közötti összefonódás területén a dokumentumokhoz való hozzáférés lehetővé tétele a piacon jelentősen előnyös helyzetbe hozhatná az eljárásban részt vevő vállalkozás versenytársait.
- 81 Az Odile Jacob szerint a 4064/89 rendelet rendelkezéseinek alkalmazására alapított jogalapot első alkalommal a fellebbezési szakaszban hozzák fel, így elfogadhatatlannak kell tekinteni. Ez a társaság hangsúlyozza, hogy a Bizottság fellebbezési eljárásban tanúsított magatartása ellentmondásos, mivel ez az intézmény teljes mértékben figyelmen kívül hagyta e rendelet bármiféle alkalmazhatóságát akkor, amikor úgy határozott, hogy – szelektív módon – bizonyos dokumentumokat benyújt az Elsőfokú Bírósághoz, illetve amikor a szóban forgó dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmeket kezelte.
- 82 Az Odile Jacob másodlagosan előadja, hogy az első jogalap mindenesetre nyilvánvalóan megalapozatlan. A Bizottság – érvelésének alátámasztására – tévesen alkalmazta az uniós jogrend egységének elvét. Az 1049/2001 rendelettel kapcsolatos előkészítő munkálatok ellentmondanak a rendelet és a dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó különös rendeletek közötti kapcsolat Bizottság általi értékelésének. Az említett rendelettel megállapított elvek kizárólag abban az esetben engedhetik át az elsőbbséget, ha a különös normák tágabb hozzáférést írnak elő, nem pedig fordítva. A versenyjog nem képez az 1049/2001 rendelet rendelkezéseinek korlátozására irányuló, eltérést biztosító rendszert. A vállalkozások közötti összefonódással kapcsolatos rendeletek és a dokumentumokhoz való hozzáférés jogával kapcsolatos rendeletek nem mondanak ellent egymásnak, a Törvényszék pedig pont egyensúlyt teremtett a kettő között.
- 83 Az Odile Jacob szerint a vállalkozások közötti összefonódásokkal kapcsolatos vizsgálatokra vonatkozó dokumentumokhoz való hozzáférést illetően különbséget kell tenni a Bizottság és a vizsgálattal érintett vállalkozások közötti kapcsolatok, valamint a Bizottság és harmadik személyek közötti kapcsolatok között. Ami az első kapcsolatot illeti, a 4064/89 rendelet az e vizsgálatok tárgyát képező vállalkozások számára garantálja a védelemhez való joguk védelmét. A második kapcsolat keretében a Bizottságot az 1049/2001 rendelet alapján átláthatósági kötelezettség terheli. E két kötelezettség ugyanazon cél – a Bizottság fellépése tekintetében a jogszerűség korlátainak biztosítása – elérésére irányul. A jelen ügy és a fent hivatkozott Bizottság kontra Bavarian Lager ügyben hozott ítélet alapjául szolgáló ügy között nem lehet analógiát alkalmazni, ahogyan azt a Bizottság tenné.

- 84 A Svéd Királyság – az Odile Jacob támogatása végett – hangsúlyozza, hogy az, hogy valamely különös szabályozás az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférésre vonatkozóan más szabályokat ír elő, nem jelenti azt, hogy ezeknek a szabályoknak automatikusan elsőbbséget kell élvezniük az 1049/2001 rendelet szabályaival szemben. A titoktartás területén meglévő szabályok összességére figyelemmel, egy ehhez hasonló értelmezés jelentős mértékben csökkentené e rendelet fontosságát és szembemenne az intézmények tevékenységei – EUMSZ 1. cikkben, EUMSZ 15. cikkben, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 42. cikkében szereplő – lehető legnagyobb átláthatóságának elvével, megfosztaná továbbá az említett rendeletet értelmétől és hatásaitól.
- 85 A Svéd Királyság megjegyzi, hogy a fent hivatkozott Asociación Española de Banca Privada és társai ügyben, valamint a Limburgse Vinyl Maatschappij és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítéletekben az szerepel, hogy a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzésére irányuló eljárás keretében szerzett információk felhasználásának korlátozása – a szakmai titoktartási kötelezettséggel együtt – a vállalkozások védekezéshez való jogának megóvását célozza. Ez a korlátozás megakadályozza, hogy a Bizottság valamely teljesen más kontextusban felhasználhassa a vállalkozások által az ilyen eljárás keretében szolgáltatott információkat. Ezzel szemben – amint azt a Törvényszék hangsúlyozta – e korlátozásnak semmi más célja nincs, mint hogy korlátozza a Bizottság azon jogát, hogy saját maga használhassa fel az említett korlátozással érintett adatokat, és nem vonatkozik a nyilvánosságnak e dokumentumok megismeréséhez való jogára. Az 1049/2001 rendeletben szereplő kivételek értelmezése során nem kell figyelembe venni a 4064/89 rendelet 17. cikkének (1) bekezdését.
- 86 Ezen túlmenően – a Svéd Királyság szerint – a 4064/89 rendelet 17. cikkének a szakmai titoktartás tiszteletben tartásának kötelezettségével kapcsolatos (2) bekezdését, valamint e rendelet 18. cikkének a felek védekezéshez való jogát védő (3) bekezdését nem lehet akként értelmezni, hogy azok az ezen utóbbi rendeletben szereplő kivételeket illetően az 1049/2001 rendelet 4. cikkének szövegéből eredőnél tágabb értelmezéshez vezethetnek.

Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) és (3) bekezdésének téves értelmezéséről

– A második jogalap minden egyes érintett dokumentum egyenkénti és konkrét vizsgálatának kötelezettségére alapított első részéről

- 87 A második jogalap első részével a Bizottság vitatja, hogy fennállna a megtámadott ítéletben megállapított, a jogvita tárgyát képező valamennyi dokumentum konkrét és egyenkénti vizsgálatára irányuló kötelezettsége.
- 88 A Lagardère támogatása mellett a Bizottság úgy véli, hogy az állami támogatás területén alkalmazandó, fent hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben hozott ítélet átültethető a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzésére irányuló eljárásra is, amennyiben ez az ítélet azt az általános vélelmet állapítja meg, amely szerint az ügyiratban szereplő dokumentumok hozzáférhetővé tétele főszabály szerint sérti a vizsgálat céljainak védelmét.
- 89 A Bizottság szerint el kell fogadni azon általános vélelem meglétét, amely szerint az érintett eljárásban részt nem vevő harmadik személyek számára nem hozzáférhető dokumentumokhoz való hozzáférés – főszabály szerint – sérti a vizsgálatok céljának védelmét. Ilyen dokumentumokhoz kizárólag abban az esetben lehet hozzáférni, ha azokra nem vonatkozik ez a vélelem, illetve ha az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése értelmében az azok hozzáférhetővé tételét igazoló nyomós közérdek áll fenn.
- 90 Az Odile Jacob – a Törvényszék érvelésére támaszkodva – úgy véli, hogy a második jogalap első része megalapozatlan. Az egyes dokumentumok egyenkénti és konkrét vizsgálata olyan főszabály szerinti megoldást képez, amelyet az 1049/2001 rendelet 4. cikkében szereplő valamennyi kivételre alkalmazni kell, még a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzésének területén is. Semmilyen módon nem menti fel a Bizottságot az egyenkénti és konkrét vizsgálat kötelezettsége alól az, hogy rendkívül

bizalmas információk birtokában van, még ha e vizsgálat csak annak meghatározására irányul is, hogy e dokumentumok közül melyek nem tartalmaznak ilyen információt, és így – adott esetben – hozzájuk teljes körű vagy részleges hozzáférést lehet biztosítani.

91 Az Odile Jacob úgy véli, hogy a fent hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben hozott ítéletre történő hivatkozás nem bír relevanciával a vállalkozások közötti összefonódással kapcsolatos ügyekben, mivel az állami támogatások területén – ahogyan az az említett ítéletben felmerül – az érdekeltek nem rendelkeznek a Bizottság igazgatási ügyiratában meglévő dokumentumokba való betekintési joggal, a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzésének területén pedig nem ez a helyzet, hiszen a 4064/89 rendelet 17. és 18. cikke megengedi az ilyen hozzáférést. Mindezen felül a fent hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben hozott ítélet alapjául szolgáló ügyben a szóban forgó támogatás egyik részének Bizottság általi vizsgálata éppen folyamatban volt, így módon tehát még lehetett hivatkozni a vizsgálatok céljának védelmére vonatkozó kivételre.

– A második jogalap második részéről, amely az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése vizsgálatok céljának védelmével kapcsolatos kivételre vonatkozó harmadik francia bekezdésének téves értelmezésén alapul

92 A Bizottság azzal érvel, hogy a jogvita tárgyát képező dokumentumokkal érintett vizsgálatot nem lehetett lezártnak tekinteni, mivel az összeegyeztethetőségről és a jóváhagyásról szóló határozatok érvényességét vitatták, és e határozatok megsemmisítése esetén a Bizottságnak újból meg kellett indítania vizsgálatát. Ily módon jogellenes a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 77. pontjában szereplő azon következtetése, amely szerint a jogvita tárgyát képező dokumentumok a vitatott határozat elfogadásakor már nem tartoztak a vizsgálatok célját védő kivétel hatálya alá.

93 A fent hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben hozott ítéletből az következik, hogy az említett kivétel továbbra is alkalmazható, és igazolhatja a dokumentumokhoz való hozzáférés általános megtagadását, anélkül hogy szükség lenne a Bizottság e vizsgálatot lezáró határozatának elfogadását követően konkrét vizsgálatot végezni. Az említett ítélet ugyanis az eljárások előrehaladottságának fokát illetően nem tesz különbséget a folyamatban lévő és a lezárt vizsgálatok között.

94 A Bizottság úgy véli, hogy a megtámadott ítélet az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése harmadik francia bekezdésének értelmezésekor félreértelmezi e rendelkezés célját, a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzésének területén pedig ellentmondást eredményez. Noha az iratbetekintés a versenyszabályok alapján a dokumentumok bármiféle vizsgálata nélkül megtagadható a „kellő érdeküket” nem bizonyító bármely harmadik személytől, ez az iratbetekintés a nyilvánosság tagjaitól kizárólag a szóban forgó dokumentumok tartalmának konkrét és részletes vizsgálata alapján, részletes indokolás mellett tagadható meg, ami ezen a területen teljes mértékben eltorzítja az eljárás struktúráját.

95 Az Odile Jacob szerint a második jogalap második részében felhozott érvekben lényegében a Bizottság által az elsőfokú eljárás során és a második jogalap első részével összefüggésben már kifejtett érvek ismétlődnek.

96 Az Odile Jacob azzal érvel, hogy a harmadik személyeknek biztosítandó iratbetekintés tekintetében nem mond egymásnak ellent a 4064/89 rendelet és az 1049/2001 rendelet. Ez a két rendelet azt írja elő, hogy a „harmadik személyeket” – bármely harmadik személyről legyen is szó –nem illetheti meg abszolút iratbetekintési jog, de velük szemben nem is lehet abszolút megtagadásra hivatkozni.

- A második jogalap harmadik részéről, amely az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése kereskedelmi érdekek védelmével kapcsolatos kivételre vonatkozó első francia bekezdésének téves értelmezésén alapul
- 97 A Bizottság kifogásolja az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése kereskedelmi érdekek védelmével kapcsolatos kivételre vonatkozó első francia bekezdésének Törvényszék általi értelmezését. A Bizottság azzal érvel, hogy a vállalkozások közötti összefonódás – természeténél fogva – jelentős számú, igen bizalmas jellegű információ továbbítását igényli, amely információkra vonatkozik az EUMSZ 339. cikkben és a 4064/89 rendelet 17. cikkében előírt szakmai titoktartási kötelezettség. Következésképpen a jelen ügyben annak érdekében, hogy garantálják a jogvita tárgyát képező dokumentumok bizalmas jellegét és a felhasználásuknak az 1049/2001 rendelet 16. cikkében szereplőkre történő korlátozását, szükség van arra, hogy a dokumentumok konkrét és részletes vizsgálata nélkül meg lehessen tagadni a dokumentumokhoz való hozzáférést. Harmadik személlyel folytatott konzultációra sincs szükség, mivel az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (4) bekezdéséből egyértelműen következik, hogy a jogvita tárgyát képező dokumentumok nem tehetők hozzáférhetővé a nyilvánosság számára. Egyebekben pedig az említett dokumentumokat benyújtó fél – azaz a Lagardère – mindenkor tiltakozott azok hozzáférhetővé tétele ellen, amint azt a jelen eljárásban való részvétele is bizonyítja.
- 98 Az Odile Jacob úgy véli, hogy a 4064/89 rendeletben előírt hozzáférési szabályok az 1049/2001 rendelet szerinti hozzáférés iránti kérelemmel összefüggésben semmilyen módon nem mentesítik a Bizottságot az egyes dokumentumok – köztük a bizalmas dokumentumok – konkrét és egyenkénti, azzal a céllal történő vizsgálata alól, hogy óvja a szóban forgó érdekeket, és biztosítsa mind a szóban forgó vállalkozások kereskedelmi érdekeinek, mind pedig a – legalábbis részleges – hozzáférési jognak a megfelelő védelmét, amely jogot kizárólag konkrét és egyedi indokolás alapján lehet megtagadni. Ezen túlmenően a bizalmas jelleg 4064/89 rendelet szerinti fogalma és a kereskedelmi érdekek védelmének fogalma egyenértékű jelentéstartalommal bír. A 4064/89 rendelet és az 1049/2001 rendelet közötti esetleges ütközés esetén mindenesetre nem lehet azzal érvelni, hogy ez utóbbinak elsőbbséget kell biztosítani az előbbi részére, mivel az utóbbi előírja, hogy rendelkezéseinek az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférés területén meglévő bármely más rendelkezésnek meg kell felelnie.
- A második jogalap negyedik részéről, amely az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdése az intézmények döntéshozatali eljárásának védelmével kapcsolatos kivételre vonatkozó második albekezdésének téves értelmezésén alapul
- 99 A Bizottság szerint a Törvényszék tévesen értelmezte az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének az intézmények döntéshozatali eljárásának védelmével kapcsolatos kivételre vonatkozó második albekezdését. A Bizottság rámutat, hogy – csakúgy, mint a többi kivétel esetében – a Bizottság döntéshozatali eljárása súlyos megsértése kockázatának elkerülése céljából vélelmezni kell a vállalkozások közötti összefonódásokkal kapcsolatos belső dokumentumokhoz való hozzáférés lehetőségének hiányát.
- 100 Az Odile Jacob a vállalkozások közötti összefonódás területén elutasítja a dokumentumokhoz való „hozzáférés lehetőségének hiányára vonatkozó vélelem” e fogalmát. A Bizottságnak konkrét indokolással, nem pedig általános megfontolásokkal kellett volna szolgálnia. Az 1049/2001 rendelet elfogadását eredményező előkészítő munkálatok során elvetették az intézmények valamennyi belső feljegyzéséhez való hozzáférés lehetőségének hiányára vonatkozó elvet. Következésképpen nem lehet elfogadni, hogy bármely belső feljegyzéshez való hozzáférést kizárólag azon az alapon tagadjanak meg, hogy az említett feljegyzés az e rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdése szerinti állásfoglalást képez.

– A második jogalap ötödik részéről, amely az 1049/2001 rendelet 4. cikke részleges hozzáférési jogra vonatkozó (6) bekezdésének téves értelmezésén alapul

- 101 A Bizottság úgy véli, hogy a jogvita tárgyát képező dokumentumokhoz való hozzáférést általános vélelmek alapján érvényesen meg lehetett tagadni, valamint hogy ekként nem lehet szó a dokumentumokhoz való, az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (6) bekezdése szerinti részleges hozzáférési jog megsértéséről.
- 102 Az Odile Jacob úgy véli, hogy a Bizottság a hozzáférés lehetőségének hiányára vonatkozó általános vélelem alapján nem vonhatta ki magát a jogvita tárgyát képező dokumentumok közlésére irányuló kötelezettsége alól, és hogy különösen – az e rendelet 4. cikkének (6) bekezdésében előírtaknak megfelelően – az azokhoz való részleges hozzáférés lehetőségét kellett volna megvizsgálnia.

A Bíróság álláspontja

- 103 Mivel az első és második jogalap nagymértékben fedi egymást, azokat együttesen kell vizsgálni.
- 104 Előzetesen az Odile Jacob azon érvére kell válaszolni, amely szerint a 4064/89 rendelet és az 1049/2001 rendelet közötti kapcsolat kérdésének a fellebbezési eljárásban való felvetése elfogadhatatlan.
- 105 Ez az érv nem megalapozott. Nem vitatott, hogy az Elsőfokú Bírósághoz benyújtott ellenkérelmében a Bizottság az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében szereplő, a vizsgálatok céljának védelmére vonatkozó kivételre hivatkozott a jogvita tárgyát képező dokumentumok hozzáférhetővé tétele megtagadásának igazolása céljából. Annak ellenére, hogy ebben az ellenkérelemben a Bizottság nem hivatkozott kifejezetten a 4064/89 rendeletre, nem kétséges, hogy a Bizottság által említett vizsgálatok az utóbbi rendelet hatálya alá tartozó, a vállalkozások közötti összefonódásra irányuló igazgatási eljárásra vonatkoztak. Ez kitűnik az Odile Jacob 2005. január 27-i első leveléből, amelyben az összeegyeztethetőségről szóló határozat elfogadását eredményező igazgatási eljárásra vonatkozó dokumentumokhoz való hozzáférést kér a Bizottságtól. A Törvényszék által a megtámadott ítélet 1. pontjának a) alpontjában kérelmezett dokumentumként azonosított első dokumentum a 2003. június 5-i bizottsági határozat, amelyben a Bizottság úgy határoz, hogy részletes vizsgálatot indít a 4064/89 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján. Ezenfelül a Bizottság az Elsőfokú Bírósághoz benyújtott viszonzválaszában kifejezetten megemlíti ezt a rendeletet.
- 106 Ily módon meg kell állapítani, hogy a 4064/89 rendelet és az 1049/2001 rendelet közötti kapcsolat kérdése nem módosítja a jogvita tárgyát, és azt a Bíróságnak vizsgálnia kell.
- 107 Két jogalapjával a Bizottság lényegében arra hivatkozik, hogy a Törvényszék érvelése amiatt téves, hogy a 4064/89 rendeletnek a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzésére irányuló eljáráshoz kapcsolódó dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó releváns rendelkezéseit nem vették figyelembe a hozzáférés joga alóli, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első és harmadik francia bekezdésében szereplő, a kereskedelmi érdekek védelmére, illetve a vizsgálatok céljának védelmére vonatkozó kivételek értelmezésekor.
- 108 A Bíróságnak az 1049/2001 rendelet és az uniós jog bizonyos különös szabályozásai közötti kapcsolatra vonatkozó, többek között a fent hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben hozott ítéletben, a fent hivatkozott Bizottság kontra Bavarian Lager ügyben hozott ítéletben, valamint a C-514/07. P., C-528/07. P. és 532/07. P. sz., Svédország és társai kontra API és Bizottság egyesített ügyekben 2010. szeptember 21-én hozott ítéletben (EBHT 2010., I-8533. o.) kialakított ítélkezési gyakorlata tükrében ez a kifogás megalapozottnak bizonyul.

- 109 A jelen ügy ugyanis az 1049/2001 rendelet és az uniós jog egyik különös területén irányadó másik szabályozás – nevezetesen a 4064/89 rendelet – közötti kapcsolatra vonatkozik. E rendeleteknek eltérő célja van. Az első a hatóságok döntéshozatali eljárásának és azon információk lehető legnagyobb átláthatóságának a biztosítását célozza, amelyeken határozataik alapulnak. Célja tehát a dokumentumokhoz való hozzáférés joga gyakorlásának a lehető legnagyobb mértékben történő megkönnyítése, valamint a dokumentumokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos helyes közigazgatási gyakorlat elősegítése. A második célja a közösségi szintű vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzésére irányuló eljárások keretében a szakmai titok tiszteletben tartásának biztosítása.
- 110 A jelen esetben ez a két rendelet nem tartalmaz a másikkal szembeni elsőbbséget kifejezetten előíró rendelkezést. Ennélfogva mindkét rendeletet a másikkal összeegyeztethető és így koherens módon kell alkalmazni.
- 111 A Bíróság ítélezési gyakorlata értelmében, jóllehet az 1049/2001 rendelet célja, hogy a lehető legszélesebb körű hozzáférési jogot biztosítsa a nyilvánosság számára az intézmények dokumentumaihoz, e jogra azonban – az e rendelet 4. cikkében szereplő kivételek rendszerének fényében – köz- vagy magánérdekkel kapcsolatos okokon alapuló korlátozások vonatkoznak (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben hozott ítélet 51. pontját).
- 112 A jelen ügyben a Bizottság a jogvita tárgyát képező dokumentumok Odile Jacobbal való közlését elsősorban – az említett dokumentumok összessége tekintetében – az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében szereplő kivételre, másodsorban pedig – az említett dokumentumok egy részét illetően – az e rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében, (3) bekezdésének második albekezdésében, illetve (2) bekezdésének második francia bekezdésében szereplő, a kereskedelmi érdekek védelmére, az intézmények döntéshozatali eljárásának védelmére, illetve a jogi állásfoglalások védelmére alapított kivételekre való hivatkozással tagadta meg.
- 113 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az uniós intézmények – a birtokukban lévő dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelem értékelése céljából – az 1049/2001 rendelet 4. cikkében szereplő több megtagadási indokot is figyelembe vehetnek.
- 114 A jelen ügyben a jogvita tárgyát képező dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadása céljából a Bizottság tehát jogszerűen hivatkozhatott egyszerre több indokra. A megtagadási indokok e dokumentumok összességét illetően elsődlegesen a vizsgálatok céljának védelmére vonatkozó kivételen, majd pedig – másodlagosan és különösen – a jelen ítélet 112. pontjában kifejtett egyéb kivételeken alapulnak.
- 115 Először is a Bizottság és a bejelentő felek, illetve harmadik személyek által egymásnak küldött dokumentumokat illetően nem vitatott, hogy a szóban forgó dokumentumok ténylegesen az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése értelmében vett vizsgálatra vonatkoznak. Ezen túlmenően a vállalkozások közötti összefonódás ellenőrzésére irányuló eljárás céljára tekintettel – amely cél annak ellenőrzésében áll, hogy valamely összefonódás a versenyt esetlegesen jelentős módon érintő piaci erőfölényt biztosít-e a bejelentő felek számára – a Bizottság ezen eljárás keretében az érintett vállalkozások kereskedelmi stratégiáival, értékesítéseik összegével, piaci részesedéseikkel, illetve kereskedelmi kapcsolataikkal összefüggő érzékeny kereskedelmi információkat gyűjt, így módon az ellenőrzésre irányuló ilyen eljárással kapcsolatos dokumentumokhoz való hozzáférés sértheti az említett vállalkozások kereskedelmi érdekeinek védelmét. Ennélfogva a kereskedelmi érdekek védelmével kapcsolatos kivétel és a vizsgálat céljaival kapcsolatos kivétel a jelen ügyben szorosan összefügg.
- 116 Kétségtelen, hogy a valamely dokumentumhoz való hozzáférés megtagadásának alátámasztásához főszabály szerint nem elegendő az, hogy ez a dokumentum az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében említett valamely tevékenységhez vagy érdekhez kapcsolódik, mivel az érintett

intézménynek arra is magyarázatot kell adnia, hogy az említett dokumentumhoz való hozzáférés konkrétan és ténylegesen hogyan sérthetné az e cikkben szereplő kivétellel védett érdeket. Helyénvaló azonban, ha ez az intézmény ezzel kapcsolatban a dokumentumok bizonyos kategóriáira alkalmazandó általános vélelmekre alapítja álláspontját, mivel az azonos természetű dokumentumok hozzáférhetővé tételére irányuló kérelmek esetében egymáshoz hasonló általános megfontolások alkalmazhatók (lásd a fent hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben hozott ítélet 53. és 54. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 117 Az állami támogatásokra vonatkozó vizsgálati eljárásokat illetően a Bíróság megállapította, hogy ilyen általános vélelmek alapulhatnak az EK-Szerződés [88.] cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendeleten (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.), amely kifejezetten az állami támogatások kérdését szabályozza, továbbá a vizsgálati eljárás és a valamely támogatás ellenőrzésével kapcsolatos eljárás keretében szerzett információkhoz és dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó rendelkezéseket tartalmaz (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben hozott ítélet 55–57. pontját).
- 118 A vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzésére irányuló eljárás területén amiatt alkalmazhatók ilyen általános vélelmek, hogy az ezen eljárásra irányadó szabályozás is szigorú szabályokat ír elő az ilyen eljárás keretében megszerzett vagy keletkezett információk kezelésére vonatkozóan.
- 119 A 4064/89 rendelet 17. cikke és 18. cikkének (3) bekezdése, valamint a 447/98 rendelet 17. cikke ugyanis megszorítóan szabályozza a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzésére irányuló eljárás keretében begyűjtött információk felhasználását azzal, hogy az iratbetekintést a „közvetlenül érintett felekre” és „más érintett felekre” korlátozza, figyelemmel az érintett vállalkozások ahhoz fűződő jogos érdekére, hogy üzleti titkaik ne váljanak hozzáférhetővé, továbbá annak előírásával, hogy egyrészt a begyűjtött információkat csak az adott kérelem, vizsgálat vagy meghallgatás céljaira lehet felhasználni, másrészt nem tehetők hozzáférhetővé azok az információk, amelyek – jellegüknél fogva – szakmai titoktartási kötelezettség alá tartoznak. Ezeket a rendelkezéseket a 139/2004 rendelet 17. cikke és 18. cikkének (3) bekezdése, valamint a 802/2004 rendelet 17. cikke lényegében megismétli.
- 120 Kétségtelen, hogy a közigazgatási ügyiratba a vállalkozások közötti összefonódás ellenőrzésére irányuló eljárás során való betekintési jog és az 1049/2001 rendelet szerinti, a dokumentumokhoz való hozzáférési jog jogilag különbözik egymástól, az is igaz viszont, hogy funkcionális szempontból hasonló helyzetet eredményeznek. Az ügyirathoz való hozzáférés ugyanis – függetlenül a biztosításának alapjául szolgáló jogalaptól – lehetővé teszi az érdekelt felek számára, hogy a Bizottságnak benyújtott észrevételek és dokumentumok összességét megszerezzék (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben hozott ítélet 59. pontját).
- 121 E feltételek mellett az ilyen eljárás keretében a Bizottság és a bejelentő felek, illetve harmadik személyek által egymásnak küldött dokumentumokhoz való, az 1049/2001 rendeleten alapuló általános hozzáférés – amint azt a Bizottság hangsúlyozta – veszélybe sodorná az uniós jogalkotó által az összefonódás-ellenőrzési rendeletben a következők között biztosítani kívánt egyensúlyt: egyfelől az érintett vállalkozások azon kötelezettsége, hogy a Bizottsággal esetlegesen érzékeny kereskedelmi információkat közöljenek azzal a céllal, hogy a Bizottság értékelhesse a tervezett összefonódásnak a közös piaccal való összeegyeztethetőségét, másfelől pedig a Bizottság részére ily módon továbbított információkat – a szakmai titok és az üzleti titok címén – megillető megerősített védelem garanciája.
- 122 Megkérdőjeleződne az e szabályozással létrehozott rendszer, ha az 1049/2001 rendelet alapján a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzésére irányuló eljárással kapcsolatos dokumentumokhoz hozzá tudnának férni olyan személyek, akik nem minősülnek az összefonódások ellenőrzéséről szóló szabályozásban az iratbetekintésre feljogosított személynek, vagy érdekeltnek tekinthető, de az információkhoz való hozzáférési jogával nem élő, illetve e jog gyakorlásából kizárt személynek.

- 123 Következésképpen az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első és harmadik francia bekezdésében szereplő kivételek értelmezése céljából a Törvényszéknek el kellett volna ismernie azon általános vélelem fennállását, amelynek értelmében a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzésére irányuló eljárás keretében a Bizottság és a vállalkozások által egymásnak küldött dokumentumok hozzáférhetővé tétele – főszabály szerint – mind a vizsgálatok céljának védelmét, mind pedig az ilyen eljárásban érintett vállalkozások kereskedelmi érdekeinek védelmét sértené (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben hozott ítélet 61. pontját).
- 124 Figyelemmel az összefonódások ellenőrzése keretében védett érdekek jellegére, úgy kell tekinteni, hogy az előző pontban levont következtetés attól a kérdéstől függetlenül érvényes, hogy a hozzáférés iránti kérelem egy már befejezett ellenőrzési eljárásra vagy folyamatban lévő eljárásra vonatkozik-e. Az érintett vállalkozások gazdasági tevékenységeire vonatkozó érzékeny információk közzététele ugyanis attól függetlenül sértheti kereskedelmi érdekeiket, hogy folyamatban van-e ellenőrzési eljárás. Ezen túlmenően az ellenőrzési eljárás befejezését követően történő közzététel lehetőségével fennállna annak kockázata, hogy csökken a vállalkozások együttműködési hajlandósága az ilyen eljárás során.
- 125 Egyebekben hangsúlyozni kell, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (7) bekezdése értelmében a kereskedelmi érdekekre vagy az érzékeny dokumentumokra vonatkozó kivételek 30 éves időtartamra vagy – szükség esetén – akár ezen időtartamon túl is alkalmazhatók.
- 126 A fent említett általános vélelem nem zárja ki annak bizonyítását, hogy e vélelem nem vonatkozik valamely olyan dokumentumra, amelynek hozzáférhetővé tételét kéri, illetve hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése értelmében nyomós közérdek fűződik a dokumentum hozzáférhetővé tételéhez (a fent hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben hozott ítélet 62. pontja).
- 127 Másodszor az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésében szereplő kivételt illetően meg kell jegyezni, hogy a Bizottság az említett kivételre hivatkozott a megtámadott ítélet 1. pontjának g) alpontjában említett következő dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadása céljából: a Versenypolitikai Főigazgatóságnak a Bizottság Jogi Szolgálatához intézett azon feljegyzése, amelyben a Főigazgatóság a 4064/89 rendelet 3. cikke (5) bekezdése a) pontjának alkalmazására vonatkozó véleményt kér, továbbá a versenypolitikai biztos számára készített és az ügy állását összefoglaló feljegyzés.
- 128 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy a fent hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben hozott ítélet (lásd különösen az ítélet 14. és 22. pontját) alapjául szolgáló ügghöz hasonlóan bírósági eljárás volt folyamatban az Elsőfokú Bíróság előtt a jelen ügyben is akkor, amikor a jogvita tárgyát képező dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmet benyújtották. Nem vitatott ugyanis, hogy az Odile Jacob azért kérte ezeket a dokumentumokat, hogy az Elsőfokú Bíróság előtt a hozzáférés iránti kérelem benyújtásakor folyamatban lévő, T-279/04. sz. ügyben előterjesztett keresetének alátámasztása céljából felhasználja.
- 129 Ez a helyzet különbözik a C-506/08. P. sz., Svédország kontra MyTravel és Bizottság ügyben 2011. július 21-én hozott ítélet (EBHT 2011., I-6237. o.) alapjául szolgáló ügybeli helyzettől, amelyben a vállalkozások közötti összefonódás ellenőrzésére irányuló igazgatási eljárás keretében keletkezett belső dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelem benyújtásakor a Bizottságnak a szóban forgó összefonódással kapcsolatos határozatát a Törvényszék – fellebbezés hiányában – jogerőre emelkedett ítélete megsemmisítette, és a Bizottság a megsemmisítést kimondó ítélet után nem folytatta vizsgálatát az említett összefonódással kapcsolatos újabb határozat esetleges elfogadása céljából. Ez a helyzet szintén eltér a Bizottság kontra Agrofert Holding ügyben hozott ítélet alapjául szolgáló helyzettől, amelyben a belső dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmet akkor nyújtották be, amikor az összefonódás ellenőrzésére irányuló eljárást – amely eljáráshoz az említett dokumentumok kapcsolódtak – befejező bizottsági határozat az e határozattal szembeni kereset benyújtásának hiányában jogerőssé vált.

- 130 A jelen ügybelihez hasonló helyzetben – amikor az érintett intézmény a bírósági eljárás kimenetele alapján folytathatja tevékenységeit a szóban forgó összefonódással kapcsolatos újabb határozat esetleges elfogadása céljából –, el kell ismerni azon általános vélelem meglétét, amely szerint az említett intézménynek az ezen eljárás során az olyan belső feljegyzések hozzáférhetővé tételére kötelezése, mint amelyek a jelen ítélet 127. pontjában szerepelnek, súlyosan sértené ezen intézmény döntéshozatali eljárását.
- 131 Ez az értékelés – a Törvényszék által a megtámadott ítélet 160. pontjában helytállóan kifejtett megfontolások mellett – érvényes a megtámadott ítélet 1. pontjának g) alpontjában említett jogi véleményre is.
- 132 Hangsúlyozni kell továbbá azt, hogy a fent hivatkozott Svédország és társai kontra API és Bizottság egyesített ügyekben hozott ítéletének 84. és 85. pontjában a Bíróság megállapította, hogy az átláthatóság elve alkalmazásának az igazságszolgáltatási tevékenység tekintetében meglévő korlátozásai azt a célt szolgálják, hogy az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférés jogát a bírósági eljárások védelmének megsértése nélkül gyakorolják. A Bíróság szerint ezen eljárások védelme magában foglalja azt, hogy a fegyveregyenlőség, valamint a gondos igazságszolgáltatás elveinek tiszteletben tartása biztosítva legyen. A Bíróság az említett ítélet 87. pontjában hozzáfűzte, hogy a dokumentumokhoz való, valamely fél általi hozzáférés megbonthatná a valamely jogvitában részt vevő felek közötti nélkülözhetetlen egyensúlyt – amely egyensúly a fegyveregyenlőség elvének alapját képezi –, amennyiben a hozzáférhetővé tételi kötelezettség nem az eljárásban részt vevő valamennyi félre, hanem kizárólag a dokumentumaihoz való hozzáférés iránti kérelemmel érintett intézményre vonatkozna.
- 133 Harmadszor az 1049/2001 rendelet 4. cikke részleges hozzáférési joggal kapcsolatos (6) bekezdésének téves értelmezésére alapított érvet illetően meg kell jegyezni, hogy a jelen ítélet 123. pontjában, illetve 130. és 131. pontjában említett általános vélelmek azt jelentik, hogy az azok hatálya alá tartozó dokumentumok mentesülnek a tartalmukhoz való teljes vagy részleges hozzáférhetővé tétel kötelezettsége alól.
- 134 Ugyanez a megfontolás érvényes – többek között – a megtámadott ítélet 1. pontjának g) alpontjában említett jogi véleményhez való részleges hozzáférés megtagadására, amelyet az említett ítélet 197. pontja külön is megemlítve a vitatott határozat megsemmisítési okai között tüntet fel.
- 135 Következésképpen a Bizottság által fellebbezésének alátámasztására felhozott valamennyi jogalapnak és e jogalapok részeinek helyt kell adni.
- 136 A fentiekből következik, hogy a megtámadott ítéletet hatályon kívül kell helyezni abban a részében, amelyben megsemmisítette a vitatott határozatot.

A csatlakozó fellebbezésről

- 137 Csatlakozó fellebbezésével az Odile Jacob a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését kéri, amennyiben az elutasította a vitatott határozat abban a részében történő megsemmisítésére irányuló kérelmét, amelyben e határozat megtagadja a Bizottság Jogi Szolgálatának a megtámadott ítélet 1. pontja g) alpontjában szereplő véleményéhez való teljes körű hozzáférést.
- 138 A különösen a jelen ítélet 128–134. pontjában kifejtett megfontolásokra tekintettel ezt a fellebbezést mint megalapozatlant kell elutasítani.

Az Elsőfokú Bíróság előtti keresetről

- 139 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 61. cikke első bekezdésének második mondata értelmében a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezése esetén a Bíróság maga is eldöntheti érdemben az ügyet, ha a per állása megengedi. Meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben ez a helyzet.

- 140 Az Odile Jacob a keresetének alátámasztása végett négy jogalapot terjesztett elő, melyeket a hozzáférés iránti kérelem által érintett dokumentumok konkrét és egyenkénti vizsgálatának az elmulasztására, az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) és (3) bekezdésében szereplő kivételek alkalmazása tekintetében a Bizottság által elkövetett nyilvánvaló értékelési hibára, a kérelmezett dokumentumokhoz való legalább részleges hozzáférésre vonatkozó jog megsértésére, valamint az arányosság elvének a hivatkozott kivételek és a kérelmezett dokumentumok hozzáférhetővé tételét igazoló nyomós közérdek egymáshoz képest történő mérlegelésének hiányából származó megsértésére alapít.
- 141 Márpedig az első és második jogalapot illetően – amint az a jelen ítélet 116–132. pontjából kitűnik – a Bizottság a jelen ügyben az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első és harmadik francia bekezdése alapján megtagadhatta az Odile Jacob által az e rendelet alapján benyújtott hozzáférés iránti kérelemben szereplő, szóban forgó összefonódások ellenőrzésére irányuló eljárással kapcsolatos, a jogvita tárgyát képező valamennyi dokumentumhoz való hozzáférést, mégpedig e dokumentumok konkrét és egyenkénti előzetes vizsgálatának elvégzése nélkül.
- 142 A jelen ítélet 123., 130. és 131. pontjában említett általános vélelmek megdöntésére alkalmas, keresetbeli elemek hiányában az Odile Jacob nem hivatkozhat arra, hogy a Bizottságnak el kellett volna végeznie a jogvita tárgyát képező dokumentumok konkrét és egyenkénti vizsgálatát, ekként pedig az első és második jogalapot el kell utasítani.
- 143 A fentiekből, valamint a jelen ítélet 133. és 134. pontjából következik, hogy a jogvita tárgyát képező dokumentumokhoz való legalább részleges hozzáférési jog megsértésére alapított harmadik jogalap hatástalan.
- 144 Az arányosság elvének – a felhozott kifogások és a jogvita tárgyát képező dokumentumok hozzáférhetővé tételét igazoló nyomós közérdek mérlegelésének hiányából eredő – megsértésére alapított negyedik jogalapot illetően hangsúlyozni kell, hogy a Bizottság a vitatott határozatban úgy vélte, hogy az Odile Jacob által felhozott érdekek minden bizonnyal magán-, nem pedig közérdekek.
- 145 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének utolsó mondata, valamint (3) bekezdése értelmében kizárólag nyomós közérdek előzheti meg az e cikk (2) és (3) bekezdésében szereplő érdekek védelmének szükségességét.
- 146 Márpedig az Odile Jacob az eljárást megindító iratában kifejezetten taglalja azt a körülményt, hogy a jogvita tárgyát képező dokumentumok lehetővé tehetnék számára, hogy az összeegyeztethetőségről szóló határozat és a jóváhagyásról szóló határozat ellen benyújtott megsemmisítés iránti keresetét érintően hatásosabban érveljen. Az Odile Jacob tehát nem bizonyított semmiféle olyan nyomós közérdeket, amely igazolná a jogvita tárgyát képező dokumentumok hozzáférhetővé tételét, ezt a jogalapot pedig mint megalapozatlant kell elutasítani.
- 147 Következésképpen az Odile Jacob által a vitatott határozat megsemmisítésére irányuló, az Elsőfokú Bírósághoz benyújtott keresetet el kell utasítani.

A költségekről

- 148 Az eljárási szabályzat 122. cikkének első bekezdése kimondja, hogy ha a fellebbezés megalapozott, és a Bíróság maga hoz a jogvita kapcsán végleges határozatot, a Bíróság határoz a költségekről. Az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a alapján, amelyet e szabályzat 118. cikke értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Az említett 69. cikk 4. §-ának első bekezdése alapján az eljárásba beavatkozó tagállamok maguk viselik saját költségeiket.

¹⁴⁹ Mivel a Bíróság a Bizottság fellebbezésének helyt ad, és az Odile Jacob által benyújtott csatlakozó fellebbezést elutasítja, továbbá mivel az Odile Jacob által az Elsőfokú Bírósághoz benyújtott keresetet el kell utasítani, az Odile Jacobot kötelezni kell arra, hogy a saját költségein kívül viselje a Bizottság és a Lagardère részéről az elsőfokú eljárás és a jelen fellebbezési eljárás során felmerült költségeket, ez utóbbiak kérelmének megfelelően.

¹⁵⁰ A Cseh Köztársaság, a Dán Királyság, a Francia Köztársaság és a Svéd Királyság maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A Bíróság hatályon kívül helyezi az Európai Unió Törvényszéke T-237/05. sz., Éditions Jacob kontra Bizottság ügyben 2010. június 9-én hozott ítélete rendelkező részének 2–6. pontját.**
- 2) **A Bíróság elutasítja a csatlakozó fellebbezést.**
- 3) **A Bíróság elutasítja az Elsőfokú Bírósághoz benyújtott és a Bizottság 2005. április 7-i D (2005) 3286. sz. határozatának annyiban történő megsemmisítésére irányuló keresetet, amennyiben e határozat elutasítja az Éditions Odile Jacob SAS-nek a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzésére irányuló COMP/M.2978 – Lagardère/Natexis/VUP eljárással kapcsolatos dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmét.**
- 4) **A Bíróság kötelezi az Odile Jacob SAS-t, hogy a saját költségein kívül viselje az Európai Bizottság és a Lagardère SCA részéről az elsőfokú eljárás és a fellebbezési eljárás során felmerült költségeket.**
- 5) **A Cseh Köztársaság, a Dán Királyság, a Francia Köztársaság és a Svéd Királyság maguk viselik saját költségeiket.**

Aláírások